

عنوان مقاله:

اثربخشی موسیقی درمانی بر پرخاشگری و رفتارهای کلیشه ای کودکان اوتیسم ۹ تا ۱۱ سال

محل انتشار:

فصلنامه کودکان استثنایی، دوره 22، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید مجتبی عقیلی - استادیار گروه روان شناسی دانشگاه پیام نور، گلستان

آرزو اصغری - استادیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه کوثر بجنورد، بجنورد

میترا نمازی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم و تحقیقات شاهرود، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش اثربخشی موسیقی درمانی بر پرخاشگری و رفتارهای کلیشه ای کودکان اوتیسم ۹ تا ۱۱ سال و تاثیر آن بر سلامت روان والدین آنها بوده است. روش: پژوهش حاضر نیمه آزمایشی، با طرح پیش آزمون _ پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل تما می کودکان مبتلا به اوتیسم شهر گرگان به تعداد ۱۳۷ نفر که از این میان ۳۰ نفر به شیوه نمونه گیری هدفمند از مدرسه یارا انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گواه (۱۵ نفر) قرار گرفتند. گروه آزمایش در ۱۶ جلسه تحت موسیقی درمانی قرار گرفت و گروه گواه تا پایان پژوهش مداخله ای دریافت نکرد. ابزار پژوهش عبارت بودند از مقیاس گارز (۱۹۹۴)، پرسشنامه پرخاشگری آشکار و پنهان کودکان (۱۹۹۶) و پرسشنامه سلامت روان گلدبرگ (۱۹۷۹). برای آزمون فرضیه پژوهش از تحلیل واریانس استفاده شد. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد که موسیقی درمانی بر رفتارهای کلیشه ای، پرخاشگری جسمانی، پرخاشگری کلامی، پرخاشگری رابطه ای کودکان مبتلا به اوتیسم و سلامت روان والدینشان اثربخش است ($P < 0.05$). نتیجه گیری: استفاده از موسیقی درمانی می تواند رفتارهای پرخاشگرانه و کلیشه ای کودکان مبتلا به اوتیسم را کاهش دهد و سلامت روان والدینشان را بهبود ببخشد.

کلمات کلیدی:

Music therapy, Stereotypical behaviors, Aggression, Autism, Mental health.

موسیقی درمانی، رفتارهای کلیشه ای، پرخاشگری، اوتیسم، سلامت روان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1602932>

